

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Irodalompartoló polgármester.

Pécs, 1896. október hó 13-án.

(+) Laptársunk, a „Pécsi Napló“, szombati számában mint különös érdemét tünteti föl Aidinger János polgármesternek, hogy igazgatósági tagja a „Pécsi irodalmi és nyomdai részvénytársaságnak.“ Ezeket a különleges érdemeket akarjuk egy kissé megvilágítani, mikor legelőször is reá-mutatunk arra a tagadhatatlan ténykörül-ményre, hogy a „Pécsi Napló“, mióta Aidinger aegiszte alatt, mint az ő tulaj-dona jelenik meg napi és külön, no meg rendkívüli kiadásokban, vehemensül úti a dobot új gazdája mellett.

Bennünket ez legkevésbé érintene, tölünk akár a szamarkandi püspöknek is toihatná a szekerét, csupán azt tartjuk különösnek, hogy a mi királyi tanácsos polgármesterünk, aki nemcsak a kormány-párti, hanem az ellenzéki polgárságnak, a város egész lakosságának polgármestere, kinek magatartásához, viselkedéséhez nem szabad a legkisebb árnyéknak férközni, hogyan adhatta nevét, működését egy olyan manőverhez, mint a „Pécsi Napló“ meg-mentése.

Mert így áll a dolog, hogy a „Pécsi Napló“ régi gazdája és tulajdonosa fölig uszott az adósságban. Érdekelt körök el-határozták, hogy mentő-egyesületté alakul-nak, és megalakították névleges 50.000 frt tőkével az irodalmi és nyomdai rész-vénytársaságot, mely összegből több mint

40.000 frt a régi adósságok kiegyenlítő-sére ment föl. Helyesen tették, ehhez sen-kinek semmi köze, utóvégre mindenki azt csinál a pénzével, ami neki tetszik.

Megszerezték tehát a részvényesek a lap tulajdonjogát, összejöttek, gyűléseztek s nagy bölcsen kisütötték, hogy nem tart-ják a részvénytársaságot olyannak, hogy sokáig prosperálhasson, ha csak egy ne-hány olyan előkelő nevet nem irhatnak a magukéi közé, melynek viselői legalább a választások tartamára biztosítják a lap fennállását.

Igy gondoltak aztán Aidinger János polgármesterre, akit elég tekinté-lyesnek tartottak arra, hogy saját, felfujt tekintélyével fedezze azt a hiányt, mely abból keletkezik, hogy azok a részvények az emberi kor legvégső határáig nem fog-nak hozni dividendát, legfeljebb dicséző vezércikkek alakjában, melyet a phönix-ként új életre támadt lap köteles új gaz-dáinak, kiknek „Haus-journal“-ját képezi, kellő kvantumban és kvalitásban kiszol-gáltatni.

Éppen csak erre volt szüksége a mi jubilaris polgármesterünknek, kinek most jutott eszébe, hogy jó lenne neki a pol-gármesteri pensio mellé a képviselői gázsi, s két kézzel kapott az ajánlat után: oda adta nevét, hogy ellenszolgáltatásként ezek a jó urak üssék neki a reklám nagy dobját.

Az a jó balek közönség pedig olvassa a lapot, sőt elő is fizet reá, abban a föl-

tevésben, hogy az a lap az ő érdekeit szolgálja ki; pedig hát voltaképpen azért a tiz gentlemanét, akik elég szerencsések (vagy szerencsétlenek, ahogy vesszük részvényesek lehetni.

Nos hát a mi derék polgármesterünk a legsajátabb intencióitól vezéreltetve, részvényese, sőt igazgatósági tagja lett ennek a vállalatnak. Tudvalevőleg a rész-vényeseknek részvényeket kell vásárolniok és azt ki is fizetniök, amint azt a társa-ság alapszabályai rendelik.

Ámde van-e olyan feje tetejére esett ember a Mecsek alján, különösen aki ismeri Aidinger elveit a pénzkadás terén, a mikor a magáéről van szó hogy kemény ötezer forintokat drukkoljon ki csak azért, hogy őt igazgatósági tagnak hívják. Inkább a még meglevő hiányos 32-ből engedné ki-huzatni a legegészségesebbet, mintsem az ő saját kedves, keservesen összekuporgatott angyalos bankóiból adna oda egyet. Eny-nyit nem ér előtte még ezer dicsériáda sem.

Hogy történt mégis, hogy az ő 5000 frtja, mint teljesen befizetett tőke szerepel? Csak úgy, hogy az a 1000 részvényes, aki a „Pécsi Napló“ régi gazdájáért legjobban benne uszott a szószban, a saját követel-éséből engedte át ezt az 5000 frtot Ai-dinger nevére, aki igyen már most mint nagylelkű és bőkezű irodalombarát lép a közönség elé, kinek megfizetett tollak zen-gik dicséretét, hogy visszhangozza az öreg Mecsek. sőt Midas király meséje szerint

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Tudok egy dalt . . .

Tudok egy dalt. Nem olyan, mint a többi,
S nem mondtam még el senkinek.
Akkordja lelkemet betölti
Öröktől fogva s kitörölni,
Bárhozy akarnám, nem lehet.

Mint hogyha zsong méhraj a réten,
És meg nem áll, meg nem pihen,
Miglen, rakodva édes mézzel,
Elindul, hogy lakába térjen:
Ugy zsong e daltól a szívem!

És nincs nyugalmam. Ébren alva
E dal kísér, üldöz, követ;
Ereje rászáll az agyamra
S bennem a vágyat fogva tartja,
Igába verve lelkemet.

Járjak bár kint a nagy tömegben,
Vagy fogadjon be a magány,
Mosoly arcomra alig rebben,
Láng nem tündöklök a szememben
S nem éledek nap sugarán.

Keresek — hajh! de nem találok,
Miről e dal zsong szüntelen,
Oly igaz, tiszta boldogságot,
Mely nekem adna egy világot.
S én érte adnám mindenem.

Tudok egy dalt. Hogy miről szól az,
Ne ismerje meg senkise;
Elég, hogy — édes! — néked szólhat,
Hatása úgy se vón'a számomnak,
Nem értené meg más szíve.

Akkordja lelkemet betölti
Öröktől fogva s nem pihen,
Csak te vagy képes kitörölni:
És e dal másképp romba dönti
Rab lelkemet s szegény szívem!
Floridor.

Hazajáró lélek.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
(Vége.)

Vagy 4 napig nem is jelentkezett a lélek; de aztán újból, és pedig még hango-sabbán kísértett.

— No most Kék Bálint juratus uram,
most kegyelmedhez fordulok; segítsen ki ebből a nyughatatlanságból.

— Jaj Gábor mester! nem megy az olyan könnyen. Először is szükséges, hogy az ajtó küszöb alá letegyem kelmed 100 drb. kőrmöci aranyat; mert lehet, hogy a léleknek pénz nyomja a lelkét. Másodszor kelmednek hetenkint 2-szer ki kell gyalog menni Mária Gyűdre és ott szent Katalinhoz imádkozni. Harmadszor nekem a kesemre olvasson száz kőrmöci, hogy azt a szikrázó gyűrűt megvehessem, melyet a léleknek kell adni; — az aztán folyton azt a szikrázó követ nézi majd — és többé essibe sem jut idejárni.

— Haj jaj! kiáltá Gábor, honnan vegyem én azt a tenger pénst?

— Már az kelmed dolga! Isten megáldja — és elment a büske juratus.

De aztán a komám asszony tanácsolt egy jó recipét.

— Hát édes komám Kovács Gábor Uram! miért nem használja a német tislérnek a Dreiakker uram imádságát?

— Az ám la! megfeledekstem róla!

Hát meg is alkudott Dreiakker tislérrel. Ötven forintot kap sainban rögtön; és éjjeli 12 órakor csak azt tessik, amit ő parancsol addig, míg ő a házban lesz.

— Hát jól van, ugy less!

Megjött a szellemek órája — csak egyedül a Dreiakker bácsi volt az ivóban; ami-

még a földből kinövő fűszál is csak ezt susogja: Aidinger a nagy, a dicső, az okos, a — képviselő.

Mert azt ne higgye ám senki, hogy polgármesterünk, bár 25 éve viseli hivatalát, hogy 5000 frtotat egyszerűen az ablakon dobna ki; sokkal óvatosabbnak tudjuk, mintsem odaadná — irodalom-pártolásra. Egyébiránt, ha királyi tanácsos polgármesterünk becsületszavára, nyilvánosan kijelenti, hogy igenis, az a nevére befizetett 5000 frt az ő tulajdonából került ki, alávétjük magunkat a vezeklésnek, és diszruhába öltözöttünk kérünk tőle bocsánatot s szolgáltatunk teljes szatiszfakciót.

Ezek után, még aki eddig nem tudta, most már tudhatja, megmagyarázhatja magának azt a sok dicsőretet, amelyet polgármesterünk nap-nap után kap saját lapjától, melynek egyik cenzora — a többi közt — ő is, és leszállíthatja ezeket a kellő mértékűkre, mely rövidre összefoglalva, egy szóban is elfér: öndicsőret. Ennyi az egész, s bizony ezekért kár a jó közönségnek azt a részvény újságot a kezébe venni.

* **A rebach lovagjai.** A helybeli kormányparti újság mai számában, mint veres posztótól megvadult bika, vérben forgó szemekkel ront neki Erreth Jánosnak vasár napi beszámolója miatt s nem veszi észre, hogy tehetetlen dühével nagyon is elárulja, milyen szörvengatott helyzetben van az a párt, a mely ebből a beszámolóból vélt fegyvert kovácsolhatni Erreth politikai működésének ledorongolására, de várákoszásában alaposan csalódott. Azt várták, hogy Erreth is úgy fog tenni, mint az ő jelöltjük, Aidinger, a ki ismét az országgyűléssel való fellépésének alkalmával mindent, a mi Pécsen 30 év alatt történt, a saját érdeme gyanánt tüntetett fel, úgy hogy ő nélkül Pécs ma is csak nyomoruságos falu lenne. Nos, az öndicsőret nem kenyere Errethnek, azzal ragalmaznak tehát hogy a múlt országgyűlésen nem tett semmit s annak korszakot alkotó intézményeihez tevélegesen nem járult hozzá.

A tudatlanság elnézésére, a rosszhiszemű ferdités hitelt csak addig tarthat, míg az tal nem lépi azt a határt, a hol az együgyű-

ség már szánalmassá, az igazság elcsavarása nevetőssé lesz: a „P. N.” fenti bombasztja pedig ezen a határon jóval túljár mindkét irányban.

Hát nem szavasta meg Erreth az egyháspolitikai törvényeket, s ezzel nem járult hozzá tevélegesen a korszakalkotó intézmények létesítéséhez? Persze az fáj a patenti-rozott „szabadelvűeknek”, a kik huszonkét esztendőn keresztül makacsul utjában álltak a szabadelvű egyháspolitikának, hogy Erreth rámutatott az igasi okra, mely az ő hirtelen frontváltatásukat szülte: a hatalomhoz való gereszes ragaszkodásra.

Kár, hogy a „P. N.” cikkesője nem lépett ki a névtelenség homályából, mert Bálffy bizonyára galléron ragadná, hogy beülteese a németkára megürülendő igazságügyminiszteri székbe azért a piramidális felfedezésért, hogy a házánkban uralkodott házassági jogi savarokon egy perrendtartási novellával is lehetett volna segíteni. Mégis csak szép dolog az, mikor a suszterinas a patikáriust akarja tanítani az orvosságcsinálásra.

Leghatalmasabb bombája mégis a Pécsi Naplónak az hogy a beszámolóban egy szó sincs Erreth olynemű ténykedéséről, melylyel eszébe hozta, választó kerülete érdekeit igyekezett előmozdítani. Nos hát az igaz, hogy Erreth ilyesmivel nem dicsekedett el, de éppen azért, mert Pécs város választó közönségét nem tartja paraszt közönségnek — mint a jeles cikkirő ráfogja — a mely nem kiséri figyelemmel az országgyűlésen történeteket.

Ha a jeles cikkeső négy éven át aludt, hát kérdezze meg Záray Károlyt, az Aidinger-párt jegyzőjét, a ki megmutathatja azt a köszönő iratot, a melyet a pécsi kereskedelmi és iparkamara Errethhez intézett a pécsi pályaudvar kibővítése körül tett fáradságtalan munkálkodásáért.

Persze a választók nem vettek tudomást akkor Errethnek ez irányban kifejtett tevékenységéről és egy ujjukat sem mozdították meg, hogy ebben segélyre siessenek. Volt is rá okuk; előkészítették már akkor, hogy a legközelebbi választás alkalmával a város polgársága rudnak álljon s a polgármestert szíve vágya szerint penzióval a képviselőházba küldje; meg kellett tehát akadályozni, hogy a választások előtt Erreth fáradozásainak látható eredménye legyen, mert akkor nem lehetett volna korteskedni-

dőn az öreg kakuk óra tizenkettőt ütött a Dreiakker bácsi elkiáltotta magát:

— Kérek egy meazely bort!

Hát Gábor bácsi, ki szepegeve várt a konyhában, rögtön hozott be egy icét.

Dreiakker bácsi mérgeesen elfiatoritotta borotvált száját és halkán imádkozott:

— „Meghaltál, nyugodj békében, ne zavard az élők és becsületes emberek nyugalmát, ők sem bántanak téged, nincs itt mit kére ned, atod itt az történik, amit én parancsolok. És most az Istenre kérek és parancsolom térj vissza oda, a honnan jöttél. Atyának, fiúnak és szent háromság és szentlélek nevében. Amen.

Ezután az egész ice bort kiitta egy hajtásra és a benne megmaradt három csepp bort utána hintette a képzelt szellem után.

— Na, ha most nem üttem el a haszjáró lelket, akkor kelmed az oka Kovács Gábor — mert ugye lám megmondtam, csak az történjék, amit én mondom? — Kértem egy meazely bort — és kelmed egy icét hozott!

Cs, cs, cs! hangzott a pitvaron, mintha forrón csókolgatnának valakit.

— Jaj Istenem! szaladt be Fanni asszony — megeest itt a pitvaron jár a szellem.

— No! ma már nem lehet semmit ten-

nem, hacsak holnap nem kívánja Kovács uram?!

— Majd alszom egyet veá! — felelé a varga és fázósan kotródott alvókamrájába, míg az asszony kibocsájtotta a tislért.

Sokáig babrált szegény még künn az udvaron...

— Szegény feleségem, és nem fől ugy maga abban a gyilkos sötétségben — mormolta vacogó fogakkal a dunnák közé furódott varga. Hej! másnap bizony szaladt Bálint juratushoz, ki éppen bécsi krétával tisztozotta fringiját.

— Megadom, megadom édes Bálint diák uram! csak mentsen meg ettől a lelki nyughatatlanságtól!

Megteszem érdemes gazd'uram, ha rendeletimet megfogadja.

— Hát már el is hoztam magammal a pénzt. Itt van la! és a felesége kapcájába töltött körmoçi sárgák méla csengése hirdette szavai igaz voltát.

— Hát akkor izibe induljon Gyüdre és éjjel 12 órára, ugy parancsolja ám meg kelmed a hitvesének, hogy magára zárja az alvókamráját, mert bizony azt akarom, hogy Isten segítségével vagy két hét alatt elűzzem a szegény lelket, vissza az örök nyugvóhelyére!

azzal, hogy Erreth megválasztásából a város nem húzott semmi hasznot.

Mert ezeknél az uraknál a haszon az a egyetlen varásssige, a mely előtt porba hullanak a kős- és magánélet minden viszonyában.

H i r e k.

Pécs, 1896. október hó 13.

Az áruló fotográfák.

— Zsuzsi, siessen a főzéssel, az ur mindjárt megjön a hivatalból s még az ebéd most sincs készen! . . .

Igy adogatta a parancsot az a fess kis asszonyka, aki egy idő óta igen-igen, nagyon is kedvében jár az urának. . . Mostanában mindig fekete kávé is járja, pedig ezéltött egy hónappal jóformán veszekedésre is került a dolog, ha kapui akart ilyen „fényűzési” valamit . . .

Most mindenkor keresi a kedvét, még engedélyt sem kell kérni az urának, hogy délutánonkint elmehessen egy kicsit a — kiállításba . . . Dehogy kellett! Sőt inkább maga küldte:

— Csak eredj édes fiam, csak szórakozzál egy kicsit, én majd — hisz tudod az orvos rendelte, — ma is átmegegyek fürdőbe s talán egy kis étát is teszek . . .

Cupp, cupp, s azután elváltak . . .

A férjuram a kiállításba, a kis menyecske meg a — fürdőbe indult . . .

— Jenő! — maga elmegy ezzel a géppel a Mártonhegyre s felvételeket készít! — Igenis főnök ur!

Ez a rövid párbeszéd az egyik optikus üzletében folyt le főnök és segéd között.

Jenő, a segéd, csakugyan elment a Mártonhegyre és néhány igen szép felvételt készített, ugy, hogy a gazdája bizony megdicsérte érte.

Az egyikken egy igen csinos huszártiszt karonfogva enyeleg egy hullámzó ruhába öltözött hölgygyel; ezt ott vette fel Jenő, amint az ut az Istenhegy felé kanyarodik, s két oldalán vadregényes erdő terül el . . . A másikon ugyanazon két személy a pázsitba dőlve ölelkezik, s közben virággal dobálják egymást édes mosolylyal ajkukon . . . A harmadik kép két összeforrott ajkat örökített meg, mi ugyanazon tisztcskével és hölgyecs kével esett meg . . . Többféle kép volt még ezeken kívül is . . .

— Az Isten is megáldja érte Bálint urfi, 6 pár szép, nemes, sárga, rojtos, sarkantyus topánt csinállok, hogy a dunántul olyat nem fog találni senki fia lábán.

— Nő jól van mester! hát kezdjük meg! — Kelmed induljon Gyüdre. Jó Kovács Gábor elment Gyüdre. Hej! be nehéz munkát is tett szegény Bálint diák. Éjjel 12 órakor olyan csók csattanást idézett elő a szellem; de mintha az alvókamrából jött volna a hang, vagy mi? Persze, hogy Bálint urfi hol volt, azt abban a pogány sötétségben nem lehetett látni.

Sikerült a diáknak nehéz munkája. Két hét alatt elűzte a hazajáró lelket.

— Nem hiába van annak a fahitű Bálint diáknak olyan nagy feje, de van is benne ész — mondogatta dicsőroleg Gábor gazda.

Aztán Bálint diák Budára ment; előbb azonban a szép Kovácsnének gyönyörű szép fia született.

Volt aztán öröm a háznál.

— No édes fiam, jó nagy fejed van, adja Isten, hogy olyan okos légy, mint Bálint diák.

— Hát látod, édes öcsém, ez van édes anyád kapcsos könyvében feljegyezve.

Kari.

... Mánap a főnök megint kiküldött, ezúttal a Széchenyi-hegyre, oda a budai oldalra, hol az a kedves, puha pássitos hely terül el, ott a tügyesen túl...

Tudja Isten, hogyan, hogyan nem, az az előző napi pár is ott volt, és a félbeszakadt enyelgéseket folytatták...

Esrevétlenül ma is lekapta őket egy néhány helyzetben, s a képek egytől-egyig sikerültek.

Igy folyt ez néhány nap, volt már vagy huszonöt kép, miket reklámul a főnök kifüggesztett a kirakatában...

Kérem, kérem! A kirakattól szokot a képeket szeretném megvenni egytől-egyig! kiáltá a Jenő által, főnöke parancsára készített képekre vonatkozólag egy ur, kikelt arccal és isgatott taglejtések között.

Mind megvette.

— Hol, minő vidékről valók ezek a képek?

— A budai Márton- és Széchenyi-hegyen vette fel egyik segédem öt nap alatt.

— Köszönöm! — mondá az idegen s kalapját s botját megragadva kirohant a boltból...

A főnök csudálkozott s örült a jó üzletnek.

— Jenő! — Holnap megint kimegy a Mártonhegyre! — kiáltá kedélyesen az optikus.

A bíró hiába engeszteli a két félt, az asszonyka még csak kibékülne, de a férj uram, az nem, végre az asszonyka is megkötö magát s a bíró törvényesen elválasztja egymástól azt a csinos kis menyecskét, aki nemrégén még a Zeuzai szakácsnét is sietette, meg azt a jóhiszemű fiatal embert, a ki csakugyan elhitte, hogy míg ő a kiállításban jár, addig az ő kis felesége fürdőben üdül.

Jenő nem találta ám másnap ott azt a csinos huszártisztet azzal a kis menyecskével... Hiába leste, várta, nem jöttek...

Minek is van az az átkozott amateur masina! Még akkor is lekapják az embert vele, mikor nem akarja, mikor nem is gondolja!

Átkozott masinája! Milyen áruló!?

Naptrend 1896. október 14-én.

Naptár: szerda, október 14. — Róm. kath.: Kálliszt. — Prot.: Kálliszt. — Görög-kel. (okt. 2.) Ciprián. — Zsidó: Marcheschwan 2. — Nap kél 8 óra 3 percek; nyugszik 4 óra 56 percek. — Hold kél délután 2 óra 14 percek; nyugszik éjjel 11 óra 15 percek.

Időjárás: hőmérősklet 16 Celsius fok meleg; légnyomás 749. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelsége szerint: helyenkint csapadék és szél erős várható.

Színház: A királyné dragonyosa, operett.

— (Baranyamegye központi választmánya) ma délelőtt 9 órakor tartotta ülését Szily László alispán elnökle alatt, melyen megállapították a választások napját és az egyes választókerületek küldöttségeit. A választások megveszerte október hó 28-ik napjára tűzettek ki. A választási küldöttségek a következőleg állapították meg: Szalántán választási elnök: Jessenszky Gyula árvaszéki elnök; küldöttségi elnök és helyettes választási elnök: Kószits Ákos dr. t. alügyész; helyettes elnökök: Fischer Lajos és Mikés József; jegyzők: Kissaszszondy József III-ad aljegyző és Moróc Lajos; helyettes jegyzők: Fónay Imre és Cupy Ede. Dárdán választási elnök: Jel-

lasich Károly dr. tb. megyei főorvos; küldöttségi és helyettes választási elnök: Ursziny Pál kir. közjegyző; helyettes elnökök: Kineth Adolf és Vincy Gyula; jegyzők: Narancsik Károly dr. és Angyal Béla dr.; helyettes jegyzők: Köröm János és Kulcsár Aladár, Mohácsos választási elnök: Némot Lipót ügyvéd; küldöttségi és helyettes választási elnök Vargha Alajos tb. főügyész (Az I. küldöttségnél.) Visy Lajos kir. közjegyző (A II. küldöttségnél.); helyettes elnökök: Frommer Miksa, Beck András és Keserits Ferenc; jegyzők: Auber Tivadar, Klombauer Antal és Filipp Ferenc dr.; helyettes jegyzők: Beuer Mór, Szombat helyi József és Horváth Gyula. Sásdön választási elnök: Nagy Jenő t. főügyész; küldöttségi és helyettes választási elnök: Szinkovits Károly I. aljegyző; helyettes elnökök: Stein Ferenc dr., Kerese Kálmán; jegyzők: Krausz Győző dr. és Feuerstein Emil; helyettes jegyzők: Bors Béla és Fenicy István. Pécsváradon választási elnök: Jessenszky Lajos árvaszéki elnök; küldöttségi és helyettes választási elnök: Baross Kálmán árvaszéki elnök; helyettes elnökök: Tertyánszky László és Lechner Viktor II od aljegyző; jegyzők: Podgorolác Sándor és Stranzinger János; helyettes jegyzők: Schlesinger Dávid és Bartek Flóris. Siklóson választási elnök: Szivér István ügyvéd; küldöttségi és helyettes választási elnök: Pakuszy Gyula; helyettes elnökök: Iványos Soma és Hoffer Károly; jegyzők: Solti Gyula és Weich Lajos; helyettes jegyzők: Miskovszky Ferenc és Tarnócy Lajos. Sz.-Lőrincen választási elnök: Országh Lajos földbirtokos; küldöttségi és helyettes választási elnök: Kustos Lajos; helyettes elnökök: Reh Dező dr. és Kaiser Elek; jegyzők: Szüts Károly és Gál Andor; helyettes jegyzők: Benyovszky Elemér és Toll Gyula.

— (A pécsi polgári daloskör) folyó hó 18-án (vasárnap) a „Vigadó“ összes helyiségeiben rendezendő, énekekkel és táncokkal egybekötött őszi dalostélyének programja a következő: 1. Népdalok; férfikar, Huber Károlytól. 2. Ég ölében; férfikar, Pache I.-tól. 3. Magyar dalok; férfikar, Horváth Ákos dr.-tól. 4. Erdei kised virág; férfikar, Fischertől. 5. Ütött az óra; vegyeskar, Schwarcerone Ottótól. Előadja a daloskör férfi és női kara. 6. Jammo; közkivánatra. Műsor után tánc lesz, melyhez a zenét Kórodi Károly zenekara szolgáltatja. Belépődíj: személyenkint előre váltott jegy 60 kr., este a pénztárnál 80 kr. Pártoló tagoknak 40 kr. Jegyek előre válthatók Schwarz Károly, Rézbányay János és Póth Gábor kereskedéseiben. Kezdeté este 8 órakor. A női karban résztvesznek a következő hölgyek: Gantner Gusztávné, özv. Vécsey Istvánné, Grauman Juliska, Oberitter Mariska, Köröstyös Mariska, Fischer N., Felber Lujza, Nürnbergi Mariska, Schmidt Aranka, Somogyi Róza, Sternicska Sarolta, Kubicek Riza, Cserdi Ida, Kovács Róza, Köpf Anna, Jambresits Gábris, Lamparter Mariska, Lamparter Janka, Kleber

Gizella, Drenovics Etel, Kencsicska Anna, Reinwein Etel, Herman Mariska, Franice Etel, Franice Mariska, Nagy Mariska, Weidinger Gizella, Preininger Mariska, Horváth Juliska, Schmidt Paula, Wachler Mariska.

— (Uralkodók vadászata Baranyában.) Mohácsi levelezőnk írja, hogy most már bizonyos, hogy a jövő évben Vilmos német császár és Albert osztrák király Frigyes főherceg baranyamegyei birtokára jönnek, hol Ferenc József király és Frigyes és Jenő főhercegek társaságában egy teljes hétig fognak vadászni. Frigyes főherceg személyesen intészkedett, hogy az ideán kibővített lakostályait újonnan berendezék. A szükséges késimunka jó részét maga Isabella főhercegnő és leányai készítik, kik szintén jelen lesznek a vadászatokon. Dárda vasuti állomását es alkalomra fényesen feldissitik. A mohácsi és dárdai járás minden képszeletet felülmúló pompával fogja királyunkat és magas vendégeit fogadni.

— (Kinevezések.) Szabadly Lőrinc dr. kaposvári kir. törvényszéki aljegyző a nagyatádi kir. járásbíróvá jegyzővé, Dienty Lajos szegvárdi kir. törvényszéki irnok pedig ugyancsak a szegvárdi törvényszékhez irodatiszté nevezetett ki.

— (Szerencsétlenül járt állami állatorvos.) Sajnálatraméltó baleset érte tegnap este Miksik Ákos, magyar királyi állami állatorvost. Kocsin tört hasa Magyar-Úrügön keresztül s mikor a rácvárosi vámháznál elhajtattott, a sötétben egy szembejövő kocsit akarván kikerülni, a vámsorompó felhuzott rudja alatt jobbra tért kocsiával, a hol a rud már alacsonyabb állásu. Ez volt szerencsétlensége, mert a rud homlokán találta s amint a lovak a kocsit sebesen röpitették, homlokával odaütődött a rudhoz és az utas kórházba került. A baleset le a bakról. Természetesen, azonnal segítségére siettek a vámház lakói, lovait is megfékesték s őt magát bevitték a vámházba. A szerencsétlen baleset folytán súlyosabb sérülést szenvedett homlokán és fején a szerencsétlenül járt orvos, kit lakására szállított be a rendőrség s azonnal orvosi segélyben részesített. A baleset mindentűtt nagy részvétet keltett városunkban, mert Miksik Ákost előzőkeny modoráért és szakszerű hivatalos működéséért egyformán kedveli mindenki. A szerencsétlenül járt orvos felgyógyulása hosszabb időt fog igénybe venni.

— (Halálozás.) Özv. Dull Ferencné szül. Lennér Anna, tegnap délután életének 38-ik évében, meghalt. Temetése holnap (szerdán) délután 4 órakor lesz a király-utca 1. számú házból (basárépület) a budai külvárosi temetőbe. Lelkiútveért az engesztelő szentmise f. hó 15-én reggel 9 órakor lesz a belvárosi templomban.

— (A vármegyei közkórház igazgató főorvosa.) Kardos Kálmán, vármegyei főispánja a vármegyei közegészségügyi bizottság ajánlatára dr. Rüll Jánost, a mohácsi községi és tiszteletbeli járásorvosot a vármegye által Mohácsos emelt új László kórház igazgató főorvosává s egyúttal tiszteletbeli vármegyei tiszti főorvosává nevezte ki. Ezt a kinevezést szerencsének mondhatjuk, mer dr. Rüll Jánosban az új

még a földből kinövő fűszál is csak ezt susogja: Aidinger a nagy, a dicső, az okos, a — képviselő.

Mert azt ne higgye ám senki, hogy polgármesterünk, bár 25 éve viseli hivatalát, hogy 5000 frtot egyszertén az ablakon dobna ki; sokkal óvatosabbnak tudjuk, mintsem odaadná — irodalom-pártolásra. Egyébiránt, ha királyi tanácsos polgármesterünk becsületszávara, nyilvánosan kijelenti, hogy igenis, az a nevére befizetett 5000 frt az ő tulajdonából került ki, alávetjük magunkat a vezeklésnek, és diszruhába öltözöttünk kérünk tőle bocsánatot s szolgáltatunk teljes szatiszfakciót.

Ezek után, még aki eddig nem tudta, most már tudhatja, megmagyarázhatja magának azt a sok dicsőretet, amelyet polgármesterünk nap-nap után kap saját lapjától, melynek egyik cenzora — a többi közt — ő is, és leszállíthatja ezeket a kellő mértékűkre, mely rövidre összefoglalva, egy szóban is elfér: öndicsőret. Ennyi az egész, s bizony ezekért kár a jó közönségnek azt a részvény ujságot a kezébe venni.

* **A rebach lovagjai.** A helybeli kormánypárti ujság mai számában, mint veres posztótól megvadult bika, vérben forgó szemekkel ront neki Erreth Jánosnak vasárnap bécszámolója miatt s nem veszi észre, hogy tehetetlen dühével nagyon is elárulja, milyen szörvényszerű helyzetben van az a párt, a mely ebből a bécszámolóból vélt fegyvert kovácsolhatni Erreth politikai működésének ledorongolására, de várakozásában alaposan csalódott. Azt várták, hogy Erreth is úgy fog tenni, mint az ő jelöltjük, Aidinger, a ki ismét az országgyűlési fellépésének alkalmával mindent, a mi Pécsen 30 év alatt történt, a saját érdeme gyanánt tüntetett fel, úgy hogy ő nélkül Pécs ma is csak nyomorúságos falu lenne. Nos, az öndicsőret nem kenyere Errethnek, azalag rágalmazzák tehát hogy a mult országgyűlésen nem tett semmit s annak korszakot alkotó intézményeihez tevélegesen nem járult hozzá.

A tudatlanság elnézésére, a rosszhiszemű ferdités hitelre csak addig tarthat, míg az tal nem lépi azt a határt, a hol az együgyű

ség már szánalmassá, az igazság elcsavarása nevétségessé lesz: a „P. N.” fenti bombasztja pedig ezen a határon jóval túljár mindkét irányban.

Hát nem szavasta meg Erreth az egyháspolitikai törvényeket, s ezzel nem járult hozzá tevélegesen a korszakalkotó intézmények létesítéséhez? Persze az fáj a patentiroszt „szabadelvtűeknek”, a kik huszonkét esztendőn keresztül makacsul utjában álltak a szabadelvtű egyháspolitikának, hogy Erreth rámutatott az igazi okra, mely az ő hirtelen frontváltásukat szülte: a hatalomhoz való gereszes ragaszkodásra.

Kár, hogy a „P. N.” cikkesője nem lépett ki a névtelenség homályából, mert Bálffy bizonyára galléron ragadná, hogy beültesse a nemesokára megürülendő igazságügyminiszteri székbe azért a piramidális felfedezésért, hogy a hazánkban uralkodott házassági jogi savarokon egy perrendtartási novellával is lehetett volna segíteni. Mégis csak szép dolog az, mikor a suszterinas a patikáriust akarja tanítani az orvosságcsinálásra.

Leghatalmasabb bombája mégis a Pécsi Naplónak az hogy a bécszámolóban egy szó sincs Erreth olynemű ténykedéséről, melylyel szűkebb hazája, választó kerülete érdekeit igyekezett előmozdítani. Nos hát az igaz, hogy Erreth ilyesmivel nem dicsekedett el, de éppen azért, mert Pécs város választó közönségét nem tartja paraszt közönségnek — mint a jeles cikkíró ráfogja — a mely nem kíséri figyelemmel az országgyűlésen történeteket.

Ha a jeles cikkeső négy éven át aludt, hát kérdezze meg Záray Károlyt, az Aidinger-párt jegyzőjét, a ki megmutathatja azt a köszönő iratot, a melyet a pécsi kereskedelmi és iparkamara Errethhez intézett a pécsi pályaudvar kibővítése körül tett fáradságos munkálkodásáért.

Persze a bécszámolóban nem vettek tudomást akkor Errethnek ez irányban kifejtett tevékenységéről és egy ujjukat sem mozdították meg, hogy ebben segélyre siessenek. Volt is rá okuk; előkészítették már akkor, hogy a legközelebbi választás alkalmával a város polgársága rudnak álljon s a polgármestert szíve vágya szerint penzióval a képviselőházba küldje; meg kellett tehát akadályozni, hogy a választások előtt Erreth fáradozásainak látható eredménye legyen, mert akkor nem lehetett volna kerteskedni

nem, hacsak holnap nem kívánja Kovács uram?!

— Majd alazom egyet reá! — felelé a varga és fázósan kotródott alvókamrájába, míg az asszony kibocsájtotta a tislért.

Sokáig babrált szegény még künn az udvaron...

— Szegény feleségem, és nem fél úgy maga abban a gyilkos sötétségben — mormolta vacogó fogakkal a dunnák közé furódott varga. Hej! másnap bizony szaladt Bálint juratushoz, ki éppen bécsi krétával tisztogatta fringiját.

— Megadom, megadom édes Bálint diák uram! csak menten meg ettől a lelki nyughatatlanságtól!

— Megteszem érdemes gazd'uram, ha rendeletimet megfogadja.

— Hát már el is hoztam magammal a pénzt. Itt van la! és a felesége kapcájába töltött kőrmböi sárgák méla csengése hirdette szavai igaz voltát.

— Hát akkor izibe induljon Gyüdre és éjjel 12 órára, úgy parancsolja ám meg kelmed a hitvesének, hogy magára sárja az alvókamráját, mert bizony azt akarom, hogy Isten segítségével vagy két hét alatt elűzzem a szegény lelket, vissza az örök nyugvóhelyére!

azzal, hogy Erreth megválasztásából a város nem húzott semmi hasznót.

Mert ezeknél az uraknál a haszon az az egyetlen varázsige, a mely előtt porba hullanak a kő- és magánélet minden viszonyában.

Hirek.

Pécs, 1896. október hó 13.

As áruló fotográfák.

— Zsuzsi, siessen a főzéssel, az ur mindjárt megjön a hivatalból s még az ebéd most sincs készen! . . .

Igy adogatta a parancsot az a fess kis asszonyka, aki egy idő óta igen-igen, nagyon is kedvében jár az urának. . . Mostanában mindig fekete kávé is járja, pedig ezéltött egy hónappal jóformán veszekedésre is került a dolog, ha kapui akart ilyen „fényűzési” valamit . . .

Most mindenkor keresi a kedvét, még engedélyt sem kell kérni az urának, hogy délutánonkint elmehessen egy kicsit a — kiállításba . . . Dehogyan kellett! Sőt inkább maga küldte:

— Csak eredj édes fiam, csak szóra-kozzál egy kicsit, én majd — hisz tudod az orvos rendelte, — ma is átmegegyek fürdőbe s talán egy kis étát is teszek . . .

Cupp, cupp, s azután elváltak . . .
A férjüram a kiállításba, a kis menyecske meg a — fürdőbe indult . . .

— Jenő! — maga elmegegy ezzel a géppel a Mártonhegyre s felvételeket készít! — Igenis főnök ur!

Ez a rövid párbeszéd az egyik optikus üzletében folyt le főnök és segéd között.

Jenő, a segéd, csakugyan elment a Mártonhegyre és néhány igen szép felvételt készített, úgy, hogy a gazdája bizony megdicsőrté érte.

Az egyikén egy igen csinos huszártiszt karonfogva enyeleg egy hullámzó ruhába öltözött hölgygyel; ezt ott vette fel Jenő, amint az ut az Istenhegy felé kanyarodik, s két oldalán vadregényes erdő terül el . . . A másikon ugyanazon két személy a pázsitba dőlve ölelkezik, s közben virággal dobálják egymást édes mosolylyal ajkukon . . . A harmadik kép két összeforrott ajkat örökített meg, mi ugyanazon tisztcskével és hölgyecskével esett meg . . . Többféle kép volt még ezeken kívül is . . .

— Az Isten is megáldja érte Bálint urfi, 6 pár szép, nemes, sárga, rojtos, sarkantyus topánt csinaltat, hogy a dunántul olyat nem fog találni senki fia lábán.

— No jól van mester! hát kezdjük meg! — Kelmed induljon Gyüdre. Jó Kovács Gábor elment Gyüdre. Hej! be nehéz munkát is tett szegény Bálint diák. Éjjel 12 órakor olyan csók csattanást idézett elő a szellem; de mintha az alvókamrából jött volna a hang, vagy mi? Persze, hogy Bálint urfi hol volt, azt abban a pogány sötétségben nem lehetett látni.

Sikerült a diáknak nehéz munkája. Két hét alatt elűzte a hazajáró lelket.

— Nem hiába van annak a fahitű Bálint diáknak olyan nagy feje, de van is benne ész — mondogatta dicsőréleg Gábor gazda.

Aztán Bálint diák Budára ment; előbb azonban a szép Kovácsnének gyönyörű szép fia született.

Volt aztán öröm a háznál.

— No édes fiam, jó nagy fejed van, adja Isten, hogy olyan okos légy, mint Bálint diák.

— Hát látod, édes öcsém, ez van édes anyád kapcsos könyvében feljegyezve.

Kari.

... Mánap a főnök megint kiküldött, ezúttal a Széchenyi-hegyre, oda a budai oldalra, hol az a kedves, puha pássitos hely terül el, ott a sügyesen jár.

Tudja Isten, hogyan, hogyan nem, az az előző napi pár is ott volt, és a félbeszakadt enyelgéseket folytatták.

Esrevétlenül ma is lekapták őket néhány helyzetben, s a képek egytől-egyig sikerültek.

Igy folyt ez néhány nap, volt már vagy huszonöt kép, miket reklámul a főnök kifüggesztett a kirakatában.

Kérem, kérem! A kirakattól szokot a képeket szeretném megvenni egytől-egyig! kiáltá a Jenő által, főnöke parancsára készített képekre vonatkozólag egy ur, kikelt arccal és isgatott taglejtések között.

Mind megvette.

— Hol, minő vidékről valók ezek a képek?

— A budai Márton- és Széchenyi-hegyen vette fel egyik segédem öt nap alatt.

— Köszönöm! — mondá az idegen s kalapját s botját megragadva kirohant a boltból.

A főnök csudálkozott s örült a jó üzletnek.

— Jenő! — Holnap megint kimegy a Mártonhegyre! — kiáltá kedélyesen az optikus.

A bíró hiába engeszteli a két félt, az asszonyka még csak kibékülne, de a férj uram, az nem, végre az asszonyka is megköti magát s a bíró törvényesen elválasztja egymástól azt a csinos kis menyecskét, aki nemrégén még a Zeuzai szakácsnét is sietette, meg azt a jóhiszemű fiatal embert, a ki csakugyan elbitte, hogy míg ő a kiállításban jár, addig az ő kis felesége fürdőben üdül.

Jenő nem találta ám másnap ott azt a csinos hussártisztet azzal a kis menyecskével. Hiába leste, várta, nem jött.

Minek is van az az átkozott amateur masina! Még akkor is lekapják az embert vele, mikor nem akarja, mikor nem is gondolja!

Átkozott masinája! Milyen áruló!?

Naptrend 1896. október 14-én.

Naptár: szerda, október 14. — Róm. kath.: Kálliszt. — Prof.: Kálliszt. — Görög-kel. (okt. 2) Ciprián. — Zsidó: Marcheschwan 2. — Nap két 6 óra 3 perckor; nyugszik 4 óra 55 perckor. — Hold két délután 2 óra 14 perckor; nyugszik éjjel 11 óra 15 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 16 Celsius fok meleg; légnomás 749. — Kikötés a központi meteorológiai intézet jelsége szerint: helyenkint csapadék és szeles idő várható.

Színház: A királyné dragonyosa, operett.

— (Baranyamegye központi választmánya) ma délelőtt 9 órakor tartotta ülését Szily László alispán elnöke alatt, melyen megállapították a választások napját és az egyes választókerületek küldöttségeit. A választások megveszerte október hó 28-ik napjára tűzettek ki. A választási küldöttségek a következőleg állapították meg: Szalántán választási elnök: Jesszenszky Gyula árvaszéki elnök; küldöttségi elnök és helyettes választási elnök: Kószits Ákos dr. t. alügyész; helyettes elnökök: Fischer Lajos és Mikés József; jegyzők: Kissaszszondy József III-ad aljegyző és Moróc Lajos; helyettes jegyzők: Fónay Imre és Cupy Ede. Dárdán választási elnök: Jel-

lasich Károly dr. tb. megyei főorvos; küldöttségi és helyettes választási elnök: Ursziny Pál kir. közjegyző; helyettes elnökök: Kineth Adolf és Vinczy Gyula; jegyzők: Narancsik Károly dr. és Angyal Béla dr.; helyettes jegyzők: Köröm János és Kulcsár Aladár, Mohácson választási elnök: Némot Lipót ügyvéd; küldöttségi és helyettes választási elnök Vargha Alajos tb. főügyész (Az I. küldöttségnél.) Visy Lajos kir. közjegyző (A II. küldöttségnél.); helyettes elnökök: Frommer Miksa, Beck András és Keserits Ferenc; jegyzők: Außer Tivadar, Klombauer Antal és Filipp Ferenc dr.; helyettes jegyzők: Beuer Mór, Szombat helyi József és Horváth Gyula. Sásdmon választási elnök: Nagy Jenő t. főügyész; küldöttségi és helyettes választási elnök: Szinkovits Károly I. aljegyző; helyettes elnökök: Stein Ferenc dr., Kerese Kálmán; jegyzők: Krausz Győző dr. és Feuerstein Emil; helyettes jegyzők: Bors Béla és Fenicy István. Pécsváradon választási elnök: Jesszenszky Lajos árvaszéki elnök; küldöttségi és helyettes választási elnök: Baross Kálmán árvaszéki elnök; helyettes elnökök: Tretyánszky László és Lechner Viktor II od aljegyző; jegyzők: Podgoréac Sándor és Stranzinger János; helyettes jegyzők: Schlesinger Dávid és Bartek Flóris. Siklóson választási elnök: Szivér István ügyvéd; küldöttségi és helyettes választási elnök: Pakuszy Gyula; helyettes elnökök: Iványos Soma és Hoffer Károly; jegyzők: Solti Gyula és Weich Lajos; helyettes jegyzők: Miskovszky Ferenc és Tarnócy Lajos. Sz-Lőrincen választási elnök: Ország Lajos földbirtokos; küldöttségi és helyettes választási elnök: Kustos Lajos; helyettes elnökök: Reh Dező dr. és Kaiser Elek; jegyzők: Szüts Károly és Gál Andor; helyettes jegyzők: Benyovszky Elemér és Toll Gyula.

— (A pécsi polgári daloskör) folyó hó 18-án (vasárnap) a „Vigadó“ összes helyiségeiben rendezendő, énekekkel és táncokkal egybekötött őszi dalestélyének programja a következő: 1. Népdalok; férfikar, Huber Károlytól. 2. Ég ölében; férfikar, Pache I.-tól. 3. Magyar dalok; férfikar, Horváth Ákos dr.-tól. 4. Erdei kised virág; férfikar, Fischertől. 5. Ütött az óra; vegyeskar, Schwarzerone Ottótól. Előadja a daloskör férfi és női kara. 6. Jammo; közkivánatra. Műsor után tánc lesz, melyhez a zenét Kórodi Károly zenekara szolgáltatja. Belépődíj: személyenkint előre váltott jegy 60 kr., este a pénztárnál 80 kr. Pártoló tagoknak 40 kr. Jegyek előre válthatók Schwarz Károly, Rézbányay János és Póth Gábor kereskedéseiben. Kezdeté este 8 órakor. A női karban résztvesznek a következő hölgyek: Gantner Gusztávné, özv. Vécsey Istvánné, Grauman Juliska, Oberitter Mariska, Körösztös Mariska, Fischer N., Felber Lujza, Nürnbergi Mariska, Schmidt Aranka, Somogyi Róza, Sternicska Sarolta, Kubicsék Riza, Cserdi Ida, Kovács Róza, Köpf Anna, Jambresits Gábris, Lamparter Mariska, Lamparter Janka, Kleber

Gizella, Drenovics Etel, Kesericska Anna, Reinwein Etel, Herman Mariska, Francics Etel, Francics Mariska, Nagy Mariska, Weidinger Gizella, Preininger Mariska, Horváth Juliska, Schmidt Paula, Wachlar Mariska.

— (Uralkodók vadászata Baranyában.) Mohácsi levelezők írja, hogy most már bizonyos, hogy a jövő évben Vilmos német császár és Albert osztrák király Frigyes főherceg baranyamegyei birtokára jönnek, hol Ferenc József király és Frigyes és Jenő főhercegek társaságában egy teljes hétig fognak vadászni. Frigyes főherceg személyesen intéskedett, hogy az idén kibővített lakostályait ujonnan berendezsék. A szükséges készimunka jó részét maga Isabella főhercegnő és leányai készítik, kik szintén jelen lesznek a vadászaton. Dárda vasuti állomását es alkalomra fényesen feldisítik. A mohácsi és dárdai járás minden képzelet felülmúló pompával fogja királyunkat és magas vendégeit fogadni.

— (Kinevezések.) Szabady Lőrinc dr. kaposvári kir. törvényszéki aljegyző a nagyatádi kir. járásbíróvá jegyzővé, Dicsenty Lajos szegvárdi kir. törvényszéki irnok pedig ugyancsak a szegvárdi törvényszékes irodatiszté nevezetett ki.

— (Szerencsétlenül járt állami állatorvos.) Sajnálatraméltó baleset érte tegnap este Miksik Ákos, magyar királyi állami állatorvost. Kocsin tért haza Magyar-Úrögn keresztül s mikor a rácvárosi vámháznál elhajtattott, a sötétben egy szembejövő kocsit akarván kikerülni, a vámsorompó felhuzott rudja alatt jobbra tért kocsijával, a hol a rud már alacsonyabb állású. Ez volt szerencsétlensége, mert a rud homlokán találta s amint a lovak a kocsit sebesen röptették, homlokával odaütődött a rudhoz és az utas hirtelen meghalt. Természetesen, azonnal segítségére siettek a vámház lakói, lovait is megfékesték s őt magát bevitték a vámházba. A szerencsétlen baleset folytán súlyosabb sérülést szenvedett homlokán és fején a szerencsétlenül járt orvos, kit lakására szállított be a rendőrség s azonnal orvosi segélyben részesített. A baleset mindentűt nagy részvétet keltett városunkban, mert Miksik Ákost előszékeny módoráért és szakészerti hivatalos működéséért egyformán kedveli mindenki. A szerencsétlenül járt orvos felgyógyulása hosszabb időt fog igénybe venni.

— (Halálosítás.) Özv. Dull Ferencné szül. Lennner Anna, tegnap délután életének 38-ik évében, meghalt. Temetése holnap (szerdán) délután 4 órakor lesz a király-utca 1. számú házból (basárépület) a budai külvárosi temetőbe. Leikiúdvéért az engesztelő szentmise f. hó 15-én reggel 9 órakor lesz a belvárosi templomban.

— (A vármegyei kórház igazgató főorvosa.) Kardos Kálmán, vármegyénk főispánja a vármegyei közegészségügyi bizottság ajánlatára dr. Rull Jánost, a mohácsi községi és tiszteletbeli járásorvost a vármegye által Mohácson emelt új László kórház igazgató főorvosává s egyúttal tiszteletbeli vármegyei tiszti főorvossá nevezte ki. Ezt a kinevezést szerencsésnek mondhatjuk, mer dr. Rull Jánosban az új

kórház szakképzett, lelkiismeretes, rendszeres és humánus érzelmű igazgató főorvost kap.

— **(Pártunk jelöltje a Hegyháton.)** Mint bennünket Sásdról értesítenek, Förster Aurél elfogadta a számára följánlott jelöltséget a függetlenségi és 48-as párt programja alapján és a legközelebbi napokban megkezdi körutját a kerületben.

— **(Az ildomos polgármester.)** Mintegy negyven-jókedvű jogász álldogált tegnap délután a király-utca és a Széchenyi-tér torkolatánál, midőn egyikük észreveszi az arra tartó Aidinger János polgármestert. Mintha csak összebeszéltek volna, egy emberként hatalmas éljen-riadal fogadja a kösülükbe ért polgármestert, a ki kalaplevéve köszöni meg a nem várt ovációt. Azonban elszámitotta kissé magát, mert azok a furfangos fiúk rögtönösen megtoldták valamivel, a mi már nem esett olyan jól a nagyságos ur füléinek. Ugyanis teli torokból azt kiáltották a fülébe: Éljen Erreth János. Sajnos, hogy a mély köszönetet visszaszivnia már nem lehetett.

— **(Antal Gyula ellenfele.)** Mint a tegnap este megtartott konventikulumból kieszárvott, Szily László, vármegyénk alispánja, pártönkivüli programmal föllép a dárdai kerületben, a hol a kormánypárti Antal Gyulával és a függetlenségi Hentaller Lajossal vessi föl a küzdelmet.

— **(Meddő papválasztás.)** Nagy-Szokolyban a napokban tartották volna meg a ref. papválasztást. A választást vezető bizottság előtt a hivek kijelentették, hogy nekik csak a mostani h. lelkész Berti László kell a többi 17 pályázóra egyáltalán nem szavaznak. Miután azonban a mostani papnak szokolyiak pap nélkül maradtak. Az új választás a jövő héten lesz.

— **(Házasság.)** Fényes esküvő volt szombaton Szegsárdon. Reich Oszkár, Tolnavármegye IV. aljegyzője, Reich Károly bellyei uradalmi műesaki tanácsos fia, ekkor lépett házasságra Fördös Katalin urhölgygyel, Fördös Vilmos vármegyei tiszti főügyész leányával. A vőlegény Baranyában kezdte meg közigazgatási pályáját és egy ideig a mohácsi főszolgabíró mellett közigazgatási gyakornok volt.

— **(Kirabolt emberek.)** Tegnapelőtt, szombaton éjjel 10 óra tájban hazafelé igyekeztek Pécsre Galambos Imre és Pál István munkások. Épen hetibőrtüket kapták ki a asszal igyekeztek haza vasárnapi pihenőre. A mánfai erdőnél egyszerre megrohanta őket több ismeretlen egyén, akik botokkal felfegyverkezve megtámadták őket, agyba-főbe verték, mindaddig, míg félig alétan össze nem rogytak. Ekkor astán kifosztották őket, elvették tőlük összes pénzüket, zsebórájukat és minden náluk talált értékes tárgyat. A kirabolt embereket astán otthagyták leverve az erdő mellett a azok alétan feküdtek ott sokáig, a csak tegnap délelőtt bírtak bevászorogni a városba, hol azonnal jelentést tettek a rablótámadásról. A rendőrség áttette az ügyet a csendőrséghez és derék csendőreink nyomában megindítván a

nyomozást a rablók ellen, mint értesülünk, már nyomukban is vannak a egyiküket le is tartóztatták. A vizsgálat tovább folyik a többi tettes kézrekerítése iránt is.

— **(Letört bimbó.)** Galánthai Nagy Károlyné szül. Károly-Patyi és vasvári Károlyi Gizellát és férjét galánthai Nagy Károly, 8-ik honvédhuszárezredbeli századost gyáss érte. Kis leánykájuk, galánthai Nagy Adrienne, tegnap délben csecsemő életének 7-ik hónapjában felszállt az angyalok közé. Az oly korán letört bimbócska ma délután 4 órakor adatott át a rideg sír ölének a budai külvárosi temetőben; emlékezetére pedig f. hó 15-én reggel 9 órakor szentmisé lesz az Ágoston téri templomban.

— **(Leugrott a vonatról.)** Veszedeimes módját kísérelte meg a szőkésnek egy Ó-dombovári születésű szabósegéd. Brukker Hermánnak hívják az illetőt, husz éves a mint vándorló legény egész a Tisza mellé, Szolnok városába eljutott. Itt azonban összeütközésbe jött a rendőrséggel, a mely astán haza akarta toloncoltanni Ó-Dombovára. A tolonc el is jutott vasuton egész Budafokig, azonban itt szőkésre gondolt és egy őrizetlen pillanatban kisérdője elől leugrott a robogó vonatról. A szerencse pedig kedvezett neki, mert nemcsak hogy a nyakát nem törte ki, de még csak a bokája sem hibbant meg a egy-két perc alatt eltűnt, de úgy, hogy még ma sem tudtak nyomára akadni.

— **(A dunaszekcsői szigeti védőtöltés.)** Szily László, vármegyénk alispánja szombaton Trixler Károly főszolgabíró és Lechner Viktor II. aljegyző kíséretében Duna-Szekcsőre utazott, az ottani szigeti töltésnél a birtokosság által teljesített szélesítési és padkaépítési munkálatok hitelesítése végett. A sombori kir. folyammérnökség részéről megjelent Kelo Mór kir. mérnök, Mohácsról ott volt Stájevics János, szigeti nagybirtokos, továbbá Sepats József bíró és Klombauer Antal jegyző. Az alispán szemügyre vevén a teljesített munkálatokat, meggyőződött azok befejezéséről. A végleges hitelesítés azonban nem teljesített, mert a munkálatok szakaszerű felmérése a az árfeleltetés még nem történt meg. Az alispán tehát bevezette a mérnököt és megbísta a munkálatok felméréseivel a árfeleltetésével.

— **(Leégett szellőházak.)** Dalmán puszán, Tolnamegyében kigyulladt két szellőház, a teljesen le is égett. A benne lakó szegény béreseknek télire betakarított összes élelmi szere a butora is elégett. A tűs által okozott kár 500 ft.

— **(A mulatság vége.)** A napokban Léner Pálné paksi lakos kocsmájában késő éjjelig mulattak Legény József, Nagy István és Faggyus Dániel és úgy helyben hagyták Legény Józsefet, hogy több napon át kénytelen lesz az ágyat őrizni.

— **(A törvényszék és a választások.)** Tekintettel a most folyó választási küzdelmekre, a pécsi kir. törvényszéknél a f. hó 25 től 30-ig terjedő időszakra kitzűsített összes büntügyi tárgyalásokat Vargha Nagy István bíró kezdeményezésére elnapolták.

— **(Felgyújtotta a házat.)** Özv. Gábris Istvánnak Bölcéken volt egy kis viskója, mely alig ért meg 80—100 frtot, a

ast mégis 250 frtra biztosította. A mult héten egy éjjel kigyuladt a jól bebiztosított viskó, melyet — legalább a gyanu odairányul — maga a tulajdonos nyújtott fel. Est a feltevését megerősíti az is, hogy egy izben már a szomszédok rajta érték, midőn házat felgyújtotta, de ekkor eloltották.

— **(Agyonnyomta a kád.)** A Hirschfeld féle sörgyárban tegnap délben nagy szerencsétlenség történt. A munkások kádat erőztettek le a kocsikról a az egyik, 72 hektoliteres kádat Széles Pál nevű munkásnak kellett a földreemelésnél lesegíteni. Széles a kiadott rendelkezés és parancs ellenére nem kezével fogta meg a kádat leeresztés közben, hanem a hátát támasztotta neki. És ez okosta szerencsétlenségét, mert a kád leeresztés közben lenyomta a az óriási súly alatt a szerencsétlen ember csigolyatöréat szenvedett. A szerencsétlenség színhelyére azonnal kihívták a rendőrséget és Trixler Aladár, ügyeletes rendőrbiztos az esetről fel is vette a vizsgálati jegyzőkönyvet. Mint a vizsgálat kiderítette, a szerencsétlenségért felelősségre senki nem vonható, minden óvintézkedés meg volt téve a munkánál a mint a szerencsétlen ember maga is beismerte, ő maga volt az oka szerencsétlenségének, mert a parancs ellenére cselekedett. A szerencsétlenül járt munkást bevitték a városi kórházba, hol ápolás alá vették. Életben maradásához alig van remény, a mi annál szomorubb, mert a szerencsétlen ember még csak 23 éves a egy év előtt nőtülvén meg, felesége most áldott állapotban van.

— **(Megaszökött legény.)** Hercfeld Ignác, nagybajomi (somogy megyei) szabómesterhez nemrég állt be munkára Breiner Pál, pápai születésű szabósegéd. Csakhamar 12 forint előleget kért ki a gazdájától, a mit az meg is adott neki, annál inkább, mert hiszen munkakönyvét és katonakönyvét is átadta neki. S mindennek dacára az előleg zsebvágása utáni napon az új legény nem volt sehol. Megaszökött, munkakönyve és katonakönyve hátrahagyásával, zsebében a 12 forint előleggel. A csendőrség keresi a megszökött szabólegényt.

— **(Megugrott állatok.)** A pécsi járás Údvard községe határában egy négy éves tehén, Kökény határában pedig egy fekete sárga paripaló találtatott bitangásban. Bizonyára úgy ugorhattak meg gazdájuktól, mint Csapó József, szennai (somogy megyei) lakosnak egy tinója, melyet a kaposmérői vásárra hajtott be a tinó ott elszabadulván, megugrott. A bitangásban talált tehén a lo gazdáját, Csapó Józsefnek pedig a megugrott tináját most keresik.

— **(Utonálló asszony.)** Müller Ádámné szálkai lakos a napokban Bonyhádon volt, hogy egyet-mást eladjon és bevásároljon. Midőn hazafelé gyalogolt, utkösben a határban Beidung Örsze megtámadta és leverte, astán pénztől megfosztva, az utcsélén hagyta. Az utonálló asszonyt a csendőrség a bíróságnak feljelentette.

— **(A háládatlan leány.)** A szülők iránt sohasem lehetnek a gyermekek elég hálával, annál rutabb, ha ezután a szülőköt úgy megkeserítik a gyermekek, amint azt Berta Erzsébet tette, a ki Bölcéken lakó

édes apjának. Berta Jánosnak lakását távollétében feltörte és a ládából az édes apa 114 frt készpénzét s több fehérneműt ellopott s azzal megszökött,

— **(Választási mozgalmak Mohácsen.)** A mohácsi kerületben — mint onnan írják — már erősen folynak a választási mozgalmak. Különösen nagy hullámokat vernek itt a választási mozgalmak, mert nem kevesebb mint három jelölt van. A kormánypart jelöltje Stajevics János, ki az utolsó öt évben is képviselte a járást; a néppárté Neumayer Dező fiatal káplán, kit csupa heccből léptettek fel s ki körül csak is a papság és néhány horvát választó csoportosul. Fellép továbbá Jagics József mohácsi ügyvéd nemzeti párti programmal. Jagics a múlt választásnál is ellenfele volt Stajevicsnek s csak 90 szavazattal maradt kisebbségben. Érdekében, hir szerint, magagróf Apponyi Albert fog Mohácsra menni. A szociálisták is akartak jelöltet állítani, de kísérletezésük kárba vészett.

— **(Magántisztviselők penziója.)** A magántisztviselői kar penzió-ügye, mely eddig csak a privát-mozgalom keretében haladt, legközelebb foglalkoztatni fogja a hivatalos köröket is. A magántisztviselők országos nyugdíj-egyesülete ugyanis érintkezésbe lépett az ország összes kereskedelmi és iparkamaráival, s ezeknek erkölcsi támogatását igyekszik biztosítani a maga közérdekű törekvései részére. A kamarák kétségkívül meg-

is tesznek majd mindent ebben az irányban. De ezenfelül a kereskedelmi miniszteriumban is foglalkoznak a dologgal, még pedig úgy az erkölcsi, mint az anyagi támogatás szempontjából s a miniszter is a kamarák magatartásától akarja függővé tenni a saját elhatározását. A kamarák viszont azért kísérik erős érdeklődéssel a dolgot, mert Ausztriában épp jelenleg van előkészületben a magántisztviselői penzió biztosítás kötelező szerzése.

— **(Az énekesnő halála.)** Hannoverben meghalt néhány héttel ezelőtt a magyar születésű Klafsky Katalin énekesnő a kinek Pécsen is vannak rokonai. Most — mint írják, — az a hir terjedt el, hogy az énekesnő nem természetes halállal halt meg, hanem úgy gyilkolták meg. A művész nő férje valótlannak jelentette ki ezt a hirt, az orvosok pedig, akik Klafskyt kezelték, a törvény előtt esküvel fogják erősíteni ezt a nyilatkozatot.

— **(Fuldokló szerelem.)** Az éjszaka sötétségében történt ez az eset, amely két rendőr fürgeségén mult, hogy tragikusan nem végződött. A balladai sötétséges csöndet egyszerre nő sikoly törte meg. Hallották a Balokányból a sikolyt és a hangok után sietve, a tó vizében a lámpának halavány fényénél egy borsas hajszatu női fejet pillantottak meg. Egy rendőr belemarkolt a borsas hajba és huszni kezdte. A viából így emelkedett ki egy gömbölyű, de teljesen lucskos hölgy, aki már fuldokolt s közel volt az el-

vesséshez. A hölgyet ezután kemény férfiakarok föl vitték a partra és ott föl bressztették. Bizony bor volt benne és egyelőre csak ennyit árult el:

— Én, én a Borosa . . .

Es a név már nem ismeretlen a rendőrség előtt. Bejegyesték már szásszor azon lapokra, a melyeken az éj titokban lépkedő utcái vándorainak a nevei vannak megörökítve.

Egy óra mulva elmondta, hogy bukfenelt a Balokányba.

Öngyilkos akart lenni?

— Nem. Egy csolnakról esédültem le.

— Mit csinált a bárkán?

— Mulattam kérem szépen.

— Kivel?

Kinos szendességgel tért ki az éjszaka hölgye az indiskrét kérdés elől.

Asz éj lovagját, aki oly módon mulattatta a hölgyét, hogy annak az a mulatság majdnem az életébe került, keresték, de hiába. Legalább a fejét megfoghatnák, akkor talán elcsiphetnék az embert is, de hát nem minden elcsipendő haja esik a rendőrség kezébe.

Új gyár. Viasskból való kirakat modellek gyártását is felölelte a budapesti „Plasticon” részvény-társaság. Asz új vállalat már a külföldről is kapott sok megrendelést.

— Itéljen bár el asszonyom, én újra mondom, a mit akkor mondtam, hogy szeretem! . . . Szeretlek! Te vagy gondolatomban éjjel-nappal; es a szerelem egyik percben hozzád vons, a másikon elűz tőled! Oh, mert örök átok lessz rám, ha magamnak kell terhet, vágyódását, hiu epedését hordanom! . . . Itt, a lábaim előtt, mondom még egyszer asszonyom, hogy szeretem. Szeretlek! . . . S úsz el magadtól, vagy utálj meg, de szeretlek!

A leáldozó nap odatűzött az erdő aljára, a virágos tisztásra s a tisztáson az asszony előtt térdelő férfira.

Liána csak hallgatta Nemes Ferenc vallomását. A szemével a szeméibe mélyedt, figyelve vigyázott minden szavára s végén dobogó szívvel, pihegő kebelével, lázas ajakkal, pirosra kicaattant arccal odaborult a férfi domboru mellére, karjaival átfogva nyakát.

— Szeretlek! én is szeretlek . . . örökre!

És engedte csókolni a felhevült férfinak forró, meleg ajkát, finom ajkát és gömbölyű nyakát le egész hófehér válláig, a honnan lecsusszott az odadobott csipkekendő.

Diána, a nagy ujfundlandi, az okos Diána pedig ott állt mellettük, lompos farkával csapkodva a rét virágait s egy-két örvendetes vakkantást bocsájtvá a levegőbe.

Egyszerre mintha valami eszébe jutott volna, gyengéden eltolta magától a kis asszony a nagy, erős férfit. És két kezét a vállára téve magához husta s szerelmes szemével belenézett a szeméibe.

— Szeretsz? Igazán szeretsz? Egyedül csak engem szeretsz?

És az ajkai lássan suttogták: szeret! . . . szeret! Most már megtudta magának mindazt magyarul a mi vele történt ama perc óta, mikor először meglátta Nemes Ferencet egész a legutóbbi óráig.

Tudta, hogy szeret. Hogy szereti azt a férfit. És éreste, hogy e szerelemben feláldozná neki a lelkét, a testét, jövő boldogságát, mindenét. S be kellett neki ismernie maga előtt, hogy nem is élhet a nélkül, hogy e szerelem ki ne elégíttesse; nem élhet e férfi nélkül, hogy-asavát hallja, arcát lássa és csókját érezze az ajkán; két erős karja ölelését repte körül.

S követelte magának e boldogságot. Hissen eddig nem tudta, mi a szerelem, mi a gyönyör. Most, hogy tudja, mert eddig nélkülözte, annál inkább joga van bosszú.

És eszébe jutott Mitra és Juon históriája, a mit akkor, első találkozásuk után, oly véletlenül ismert meg. S irigyelte tőlük, hogy dévaj kedvvel élvezték a szerelem boldogságát, a mit ő — ma is, mikor ismeri és eped utána — nélkülözni kénytelen.

Maga sem tudta, hogy mit fog csinálni; mi fog történni a jövőben vele és szerelmében. Csak azt tudta, hogy szereti Nemes Ferencet és ha a véletlen nem hozza ezelőtt egy órával oda Argyeleán Mitrut és a grófot a jegenyék sűrűjébe, a karjaiba is omlott volna s bevalotta volna azt a nagy erős szerelmet, a mely szívében az első találkozásakor szikrát fogott s ezelőtt pár órával lángra gyult.

És szükségét éreste, hogy ha be nem vallhatta, megmondja neki holnap, hogy viszont szereti.

Itt elakadt a gondolatmenete. Álom fogta le sze-

A songora gyártás terén ismét újítások vannak kilátásban. Néhány héttel ezelőtt Bismarcker-bécsi songora-gyáros meg hívta szakértőit és bemutatta nekik újításnak egyikét, mely abból áll, hogy a songora hang feneke oly módon áll összekötésben a hajlított fából készített oldalfallal, hogy az egész faeszközt a hangzással rogzásba hozatik. Bismarcker ezenkívül még két újításra jelentett be magyar, osztrák és német szabadalmat.

A színházi idény megnyitása alkalmából Párizsból érkeztek a legújabb iszlének megfelelő kiváló finom úri és női színházi látszóvevek, valamint egyéb optikai tárgyak, u. m. hő és légnyalmérők, aneroidok, szemüvegek és orrcsipeszek stb., mely cikkek igen olcsó gyári árak mellett Schönvald Imre ókszergyárosnál, Pécsen, Király-utcában kaphatók. — Minden e szakmába vágó javítások igen mérsékelt áron leggyorsabban eszközöltnék.

Pécsi nemzeti színház.

1896. október 14-én

Bérlet 10. sz.

12-ik előadás.

Itt először:

A királyné dragonyosa.

Nagy operett 3 felvonásban. Iták Pierre Decourcelle és France Banwaltet. Zenéjét szerző Wenzel L. For-dították Évva Lajos és Rákosi Viktor.

Az előadás kezdete fél 8 órakor.

Videki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

○ Három előadás. Egy új énekesnő bemutatkozása, egy új darab s abban a szereplőknek csatátlan sikere esett szombatra, illetve vasárnapra, tegnap este pedig másodszor láttuk a Marcel Prevost regénye után színpadra vonzott „Demi-vierges-“eket: mind a három előadás esemény számba megy. — Strauss, a keringő- király, fülbemászó zenéjű régi jó operettjét, a Cigánybárt meg lehetősé- szép számú publikum hallgatta, nem: este végig szombaton. Mert az előadás minden tekintetben élvezetes volt. Somogyi társulata eddig is az operettekben volt elemében s így van ez az idén.

Ugy látszik, éppen e szempont vezette a direktort, mikor énekesnői karát még egy jó akvizícióval kívánván bővíteni, szerződtette Thurzó Ilonát. Az új énekesnő szerződte- tését nem előzte meg semmi hír, nem akart csinálni hangulatot a számára semmi reklam, a mely — hiába, ma már a sajtó némely rétegébe a színművészetet illetőleg is befér- közik — s csak fellépte előtti napon vehet- tünk az új tagról tudomást. És annál kellemesebb volt a meglepetés, melyben az első fellépés részesített bennünket. Egy minden tekintetben kifogástalanul iskolázott, szép, erős és zengzetes hangú énekesnőt ismertünk meg Thurzó Ilonában, akinek Szaffija nemcsak ének, de játék dolgában is a befejezett, tökéletes alakítás képét nyújtotta. Az új énekesnő kellemes színpadi alak, játékában ön- tudat, hangjában az érzelmek és a kifejezés egész skálája megvan. Nyílt színen is meg-

tapsolta a közönség többször a felvonások után kétszer-háromszor kívánta látni, ami a siker legerősebb bizonyítéka. Thurzó Ilonában bizonyára egyik kedvenőt találja fel közön- ségünk s ezért kívánatos, hogy az igazgatóság minél gyakrabban szerepeltesse.

Maga az előadás, lessámítva azt, hogy jóhangú férfi-énekesek hiányában Ottokárt Erdélyi Miklós és Carneró grófit Boross Endre teljesen tönkresilányították: szí- sevágó és igen jó volt. Késdi Juliska a vén Cipra szerepét: nemcsak önfeláldozásra valló buzgalommal, de megállapodott művészi tudással, drámai erővel adta a kedves hangját ügyesen tudta alkalmazni a vén cigányasszony szerepéhes. Kapott is érte tapsokat több ízben. Juhász Ilona Arséna szerepében ismét tanuságot tett, hogy kevés prima- donnának van olyan gazdag hanganyaga, mint neki s játéka is kedves volt. Polgár Sándor a címszerepet igen sok — talán nagyon is sok — természetességgel adta. Ő, akinek játéka és hangja egyformán kitűnő, nincs rászorulva arra, hogy tulsásokban keresse a hatást. Perényi József Barinkay Sándor rokonszenves szerepét teljes megelégedésre játszotta meg; hogy hangja még mindig jó és csak az alsóbb regiszterekben fátyolozott, azt örvendve hallotta mindenki. Kiss Pista kitűnő Gábor diák volt s a karok is jól vi- selték magukat, valamint a toborzó tánc elő- adói is.

Vasárnap este jól telt ház nézte végig a mai színműírók közt a legtermékenyebbnek, ifj. Bokor József budapesti népszínházi karmesternek a legújabb darabját. A „Téli“ és a „Kis Alamuzy“ szerzője ez új darabjával a mi közönségünkönél is teljes sikert aratott. Mert a „Gyerekaszony“ igen kedves, nagyon mulatságos, poetikus és nagyon ötlet- tes paraszt vigjáték, melynek meséje dióhéjba

meit s nemsokára egyhangú, szabályos lélegzete jelezte hogy alszik.

S aludt, beletemetkezve a páruákba, sokáig. Egy- szer astán, mikor a nap már besütött az ablakon, lé- lekzése gyorsabb, erősebb lett s karcsú teste meg- meg- rándult.

Álmodott. Roszát. Természetesen azt, hogy adáz uton-módon megfosztották szerelmétől, boldogságától.

S a mikor felébredt, úgy örült, hogy mindez csak álom volt!

VIII.

Nemes Ferenc, vállán vadászfegyverével, fejét le- borgasztva, gondolatokba mélyedten lépett ki az er- dőből.

Csak ment előre a megszokott ösvényen s nem vette észre, hogy az erdő alul, a virágos tisztás közepén állva, valaki integet felé.

Egyszerre azonaban szakgatott csaholással rohanta meg Diána, a nagy ujfundlandi.

Ekkor pillantott csak fel és szettekinve meglátta Liánát ott az erdő alatt, a virágos tisztás közepén állva, a mint a kendőjét lobogtatta feléje.

Pár pillanat mulva odaért hozzá.

Liána a rendes sétaöltözékében volt. És viruló és bájos.

A nyár végét hirdető szellő odasimitotta ma is a ruháját karcsú, finom kis természetéhez, mint akkor, a hogy először találkoztak. Fehér arca közepén most is rózsza nyilott, szemeiben ábrándos lebogású tűz fénylett, piros ajka, lázas lehellete forró volt.

De most nem sütötte le a szemeit, mint akkor; nyíltan belenézett a térfi szemébe. Teste ma is remegett ugyan, de többé nem a félelemtől, hanem az eddig nem érzett szerelem édes, izgató vágyától.

S mikor Nemes Ferenc udvariasan üdvözölte, mosolyogva így szólt hozzá:

Ugyan, ugyan, mi nagy gondja lehet uram?! Bizonyára valami fontos oka van, hogy így magányosan, gondolatokba mélyedve jár erre. S hozzám azóta nem ért rá eljönni?!

Vigan csengett a Liána hangja. És nézett a férfira sugárzó szemekkel.

Nemes Ferenc szinte megtántorodott annak a két szemnek a tűzétől.

S megszólalt lassan, ünnepélyesen.

— Az én gondom, ha van, nem érdekelt mást. És kegyedtől legkevésbé érdemlem meg, asszonyom, hogy érdeklődjék iránta. A ki kegyed ellen oly nagyot vétett, mint én, az nem érdemel kegyelmet, se szá- nalmat.

S itt megkapta az asszony kezét s letérdelt előtte a pázsitra.

szorítva: egy féltékeny férj kiabrándítása. Hamvas István (Kiss Piata) molnárnak olyan felesége van, aki ha két szemét ráveti a hátsórére, még az is lobbot vet tőle. A férj hát féltékeny, s még a molnársegédek is elküldi a feleségét tanítja be a garattal való bánásra. De az a féltékenység nem szellemi örökség, de egybecsületes, igaz és bevülékony sziv féltékenysége, — a mely mellett a „gyerekasszony“ csokban és szerelemben, él az urával és még ő maga ujságolja örömmel az urának, hogy megjött a „régiszeretője“, Selyem Ferkó (Perényi József) baka őrmester. Ebből támad a darab bonyodalma, melyet elősegít, hogy Selyem Ferkó Marikába (Polgárné) a molnár hugába lesz szerelmes, ő érte megy titokban a házhoz s mikor ott meglepi a féltékeny Hamvas, beáll a krízis. Perése a gyerekasszony ártatlan s ártatlansága tudatában kettő vágja a csomót s a darab teljes megelégedésünkre ér véget. Maga az előadás — joggal mondhatjuk — minden tekintetben kitűnő volt.

Késdy Juliska, a címszerepben, egyikét produkálta a legjobb, a művészi tökéletesség magasztán álló alakításainak. Kedves, élénk és olyan természetes volt, hogy szinte elfeledtük azt, hogy — játszik; hogy a gyerekasszony a színpadon s nem az életben van. Dalait pedig úgy csicseregte el, hogy szinte alig birtunk kifogyni a hallgatásukból. Ha a „Gyerekasszony“ silány darab lenne, akkor is sikert ért volna el Késdy játéka folytán s így a siker csak annál nagyobb volt.

Mindenben méltó partnere volt Kiss Piata s igen jól játszott, csinos dalokat énekelt Perényi József. Polgárné kedves és ügyes volt a Kata szerelmes leányzó szerepében, amint ezt már tőle meg is szoktuk. Boros Endre egyik legkacagtatóbb alakítását nyújtotta a bemutatón Ugrom Sanyi molnárnak alakjának, sikerült kreálásával s végre Bogár Csendes Vince plébános szerepében mintaszerű kabininstalakot teremtett meg.

Tegnap este másodszor, de reméljük, utoljára láttuk a „Századvégi leányok“-at. Az igazat megvallva, maga a közönség is hidegen maradt a darab iránt s egyetlen taps Bodroghy Linának a „cipőről“ előadott kupléját kísérte. Hogy mért fordította le a budapesti nemzeti színház ezt a darabot s ha már lefordította, mért nyomorította agyon az erkölcsi cenzura vörös plajbászával: az értetetlen; érthetetlen annál inkább, mert a szellemes pikantériát mindenütt törölték belőle s nem hagytak benne mást, csak hétköznapi banalitásokat. Marcel Prévost bizony rá sem ismerne az ő szindarabjára ebben a magyar fordításban, jobban mondva fordításban. És hogy legközelebbi példát vegyünk, ha már szellemességet keresünk, mert a finom pikantériákban csakis est kell keresnünk, a vasárnapi premiérén általában sikert aratott „Gyerekasszony“ mellett a fád, unalmas és blaszirt „Századvégi leányok“ meg sem állhatnak. De hajh, azt csak egy karmester írta, azt pedig francia író! Az előadás jobb volt, mint a bemutató. A nyugal Ilka Maudja ma már tökéletesen bevégzett szép alakítás volt s mellette Bihari is jól megállta helyét. Baghy Gyula a párisi viveur szerepében mintaszerű alakítást nyújtott, a milyent tőle már megszoktunk. Végül jók voltak Csiky, Laudai, Polgárné, Breznai, Hegyessi Rózsa és a többiek is. (→)

Törvénytörés.

§ A falu kalapácsa. Folyó év augusztus hava 5 én, Havi-Boldogasszony napjának estéjén Simon Sándor, keői gazdálkodó felesége az ura hangját hallotta házuk udvarából, amint kiáltotta:

— Anyjuk, jere, segits!

Ijedve futott ki és ott találta a kapubejárat alatt, beszusott fejével az urát. A nagy, erős ember fején két kalapácsütés nyomai látszottak s az egyik seb oly mély volt, hogy agyveleje is kilécsant az embernek. Simon Sándor csak annyit tudott mondani, hogy mint a kapun kinézett az utcára, egy suhanc elébe ugrott, a fölé teperte, egy másik egyén pedig — akit nem ismert fel, csak azt látta, hogy jóval alacsonyabb a másikonál — tépővágta. A suhancot meg is nevezte s az alapon indult meg a nyomozás a gyilkosok után, mert bizony a leült ember harmadnapra behalt sebeibe. A csendőrség után elfogta Székelyhidi (Burunc) József suhancot és Stubán Mihály kovácsmestert, mert rájuk háramlott a gyanu.

Stubán Mihály, a falu kovácsa, haragudott Simonra, a miért az nem dolgoztatott nála, hanem a hercegcsöllői kovácshoz vitte a munkát. A gyilkosság napján is, mikor találkozott vele a Gájer féle kocsmában, szemére vetette ezt s szóról-azóra össze is veszett vele. De aztán elment tőle, kártyásott is a komájával, majd eltávozott a kocsmából. Időközben odajött Székelyhidi József is, kibe meg Simon Sándor kötött bele, de ez a veszekedés is lecsendesült. Ily előzmények után esett meg Simon leültetése, s az elfogott Székelyhidi be is ismerte, hogy tud róla, résztvett benne s úgy adta elő a dolgot, hogy este elment hozzá Stubán s elhívta magával, hogy verjék meg Simont, töltsék ki rajta a boszujokat. Ő rá állt s pusztá kézzel indult el Simon háza felé a kovácsossal; a kitől már csak a ház előtt kérdezte, hogy mivel verik hát meg, van e nála valami? Stubán erre egy kalapácsot vett elő a zsebéből s mikor Simon véletlenül kilépett a kapuba s ő rárohantván a földre döntötte, akkor Stubán kétszer teljes erejéből fejbe vágta s aztán otthagyták. Stubán Mihály azonban tagadja ezt; a gyilkosságról nem tud semmit s azt mondja, hogy Székelyhidi haragszik rá, mert a lányától, akit el akart volna venni, elűtötte s ezért fogja rá a tettet. A kalapács az ő műhelyéből való, de azt Székelyhidi lophatta el onnan, mert nála volt kovácsinas s kisegített akkortájt is többször hívta munkára magához.

Az ügyben tegnap tartották meg a végtagyalást, melyen Zsolnay György kir. főügyész helyettes vád- és Szilasi Zeigmond, ugy Darányi Ferenc dr. védbeszédei után a bíróság a következő ítéletet hozta: ugy Stubán Mihály, mint Székelyhidi József bűnösöknek mondatnak ki a Simon Sándor ellen elkövetett halált okozott súlyos testisértes elkövetésében s ezért Stubán Mihály 5 évi, Székelyhidi József pedig 3 évi fegyházra ítéltetnek. Az ítélet ellen ugy az elítéltek, mint védőik és a kir. ügyész is felebbezést jelentettek be.

TAVIRATOK.

— Vérszagra gyűl az éji vad... (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hir szerint Oroszország a jövő héten elején Konstantinápolyban előterjesztést fog

tenni s magát, mint a hatalmak ultimátumának végrehajtóját mutatva be, a következő feltételeket szabja: Törökország mulhatatlanság végrehajtja a reformokat, s minden kereskedelmi kórá alá vetik, blokkosák kikötőt s újabb megszállás esetén combiált hajóhad katonággal is megállja, Egyiptom pedig neutralizáltatni fog.

— Uj főispán. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata) A tiszántúli evang. egyházkerület főgondnoka, Degenfeld József grófot ma Hajdumegye és Debrecen város főispánjává nevezték ki.

NYILT-TÉRT)

Bizonylat.

A t. ÁGNES forrás kezelőségének MOHÁN.

A mohai ÁGNES vizet az emésztési, légzési és különösen a vizeleti szervek hurutos bántalmainál a „Ferencs József“ kereskedelmi kórház vezetésem alatt álló belgyógyászati osztályán kiváló sikerrel alkalmaztam.

Dr. Frischmann Gyula
főorvos.

kárpáti juhturót

kis hűdönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a basár udvarban és király-utca 3. sz.

Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal fel-lősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Egy évi öltöny II ft
a Zentler-féle ruháraktárban
Király-utca 1. sz. város házával szemben.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

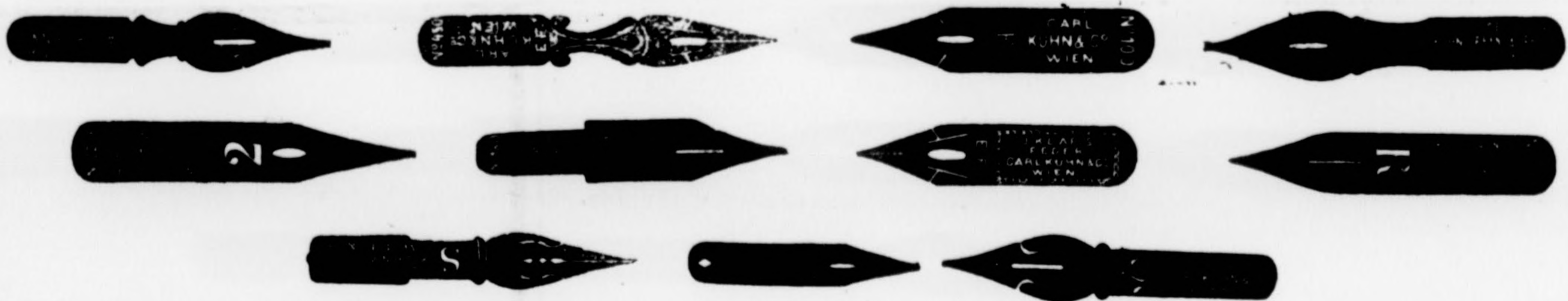
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kubn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.